

BÀI HỌC 3

ĐỨC THÁNH LINH LÀ ĐỨC CHÚA TRỜI

CÂU GỐC: “*Nguyên xin ơn của Đức Chúa Giê-su Christ, sự yêu thương của Đức Chúa Trời, và sự giao thông của Đức Thánh Linh ở với anh em hết thủy!*” (II Cô-rinh-tô 13:14).

ĐỌC KINH THÁNH NGHIÊN CỨU TUẦN NÀY: Công vụ 5:1-4; I Cô-rinh-tô 2:10, 11; Ê-sai 63:10-14; Tít 3:4-6; Rô-ma 8:11; I Phi-e-rơ 1:2.

Kinh Thánh cho chúng ta biết Đức Chúa Cha là ai. Kinh Thánh cũng cho chúng ta biết Ngài là Đức Chúa Trời. Cả hai lẽ thật về Đức Chúa Cha là ai và Ngài là Đức Chúa Trời được nói đến cách chắc chắn trong Kinh Thánh. Chúng ta thấy những lẽ thật này bày tỏ rõ ràng cả trong Cựu Ước và Tân Ước. Những lẽ thật về Đức Chúa Cha là một số trong những lẽ thật quan trọng và căn bản nhất trong Lời Chúa (Kinh Thánh).

Kinh Thánh cũng tuyên bố rõ ràng Đức Chúa Giê-su là Đức Chúa Trời, và Ngài là ai. Sách Tân Ước đặc biệt tuyên bố Đức Chúa Giê-su là Đức Chúa Trời. Kinh Thánh tuyên bố lẽ thật này trong các sách Phúc Âm và các thánh thư.

Kinh Thánh cũng dạy rằng Đức Thánh Linh là Đức Chúa Trời. Nhưng lẽ thật này không được bày tỏ rõ ràng trong Kinh Thánh. Thay vào đó, Kinh Thánh nói đến lẽ thật này ở các câu khác nhau. Chúng ta cần phải so sánh các câu với nhau để nghiên cứu cẩn thận những gì Đức Chúa Trời đã bày tỏ trong Lời của Ngài về Đức Thánh Linh. Khi làm vậy, chúng ta không nên nói điều gì là đúng khi Kinh Thánh không nói là đúng. Và chúng ta không nên bỏ qua những gì Kinh Thánh tuyên bố là lẽ thật.

Sự nghiên cứu về Đức Thánh Linh là ai đòi hỏi một tấm lòng dễ dạy và nhu mì. Chúng ta không nên dùng những ý tưởng của riêng mình làm tiêu chuẩn để hiểu về Đức Thánh Linh. Thay vào đó, chúng ta nên chấp nhận lẽ thật là những gì Kinh Thánh dạy. Một số những giáo lý này có thể khó hiểu, nhưng chúng ta phải chấp nhận những lẽ thật này trên ý kiến riêng của mình.

ĐỨC THÁNH LINH LÀ ĐỨC CHÚA TRỜI

Kinh Thánh không đưa ra một dàn bài rõ ràng về Đức Thánh Linh là ai hoặc Ngài làm gì. Thay vào đó, chúng ta thấy những gợi ý thú vị về Ngài. Những gợi ý cho thấy các nhà viết Kinh Thánh tin rằng Đức Thánh Linh bình đẳng với Đức Chúa Trời. Có nhiều câu Kinh Thánh miêu tả cùng một việc liên quan tới Đức Chúa Trời thì cũng liên quan tới Đức Thánh Linh.

Xin đọc Công vụ 5:1-4. Chúng ta có thể kết luận gì về Đức Chúa Trời và Đức Thánh Linh từ những lời nói của Phi-e-rơ với A-na-nia?

Giả sử Đức Thánh Linh không phải là Đức Chúa Trời, thì Phi-e-rơ đã nói ở đây một cách rất bất cần. Tệ hơn nữa, những lời nói của ông đã gây tử vong và hiểu lầm. Tuy nhiên, Phi-e-rơ đã đặt Đức Chúa Trời và Đức Thánh Linh ngang hàng. Trong câu 3, Phi-e-rơ hỏi A-na-nia tại sao ông ta đã nói dối Đức Thánh Linh. Sau đó, cuối câu 4, Phi-e-rơ nói, “Chẳng phải người nói dối loài người, bèn là nói dối Đức Chúa Trời?”. Như vậy, Phi-e-rơ rõ ràng cho thấy Đức Thánh Linh là Đức Chúa Trời. Quan điểm của ông là A-na-nia không chỉ nói dối với các sứ đồ, nhưng với chính Đức Chúa Trời. Nói dối Đức Thánh Linh là nói dối Đức Chúa Trời. Đức Thánh Linh là Đức Chúa Trời. Điều đó được nói rất rõ ràng ở đây.

Nhưng tại sao lại có sự trừng phạt khắc nghiệt đối với những gì A-na-nia và Sa-phi-ra đã làm? Chúng ta phải nhớ rằng các tín đồ của hội Thánh đầu tiên trong Công vụ đã “một lòng một ý cùng nhau” (Công vụ 4:32). Sự đồng ý này là kết quả công việc của Đức Thánh Linh trong tâm trí của họ. Sau đó, vì các tín đồ nhất trí trong lòng, họ chia sẻ tất cả những gì họ sở hữu. Vì vậy, đối với A-na-nia và Sa-phi-ra, nói dối về những gì họ chia sẻ là đi ngược lại với sự đồng ý của các tín đồ để chia sẻ những gì họ có. Sự dối trá của A-na-nia và vợ ông đã chối bỏ lẽ thật mà Đức Thánh Linh đã làm để mọi người đều một lòng một ý với nhau.

Bằng cách này, sự nói dối của A-na-nia và vợ ông đã đưa ra một hình ảnh sai lầm về công việc của Đức Thánh Linh trong cộng đồng hội thánh đầu tiên. Sự nói dối như vậy đối với Đức Chúa Trời là hủy hoại, gây khó khăn cho Đức Thánh Linh làm việc trong cuộc đời của các tín đồ. Đức Chúa Trời muốn chúng ta phục vụ Ngài hết lòng. Ngài không muốn điều gì phân rẽ lòng chúng ta với Ngài. Trong câu chuyện này, cộng đồng mới của tín đồ đang ở một thời điểm quan trọng để phát triển. Chúa dùng các biến cố khủng khiếp để bảo đảm hội thánh mới sẽ làm việc với nhau trong lẽ thật. Ngài cho phép những việc này xảy ra để hội Thánh của Ngài sẽ học cách để Đức Thánh Linh hướng dẫn họ.

Hãy suy nghĩ thật dễ dàng cho A-na-nia và Sa-phi-ra để bào chữa cho tội lỗi của họ, “Suy cho cùng, chúng tôi chẳng bán tài sản riêng của mình và dâng một số cho hội thánh hay sao? Có gì sai nếu chúng tôi giữ lại một ít?” Câu chuyện này dạy chúng ta là nên cẩn thận khi bào chữa cho những hành vi xấu của mình? Tại sao điều này là sai khi chúng ta cố gắng làm những hành động sai trái mà dường như đúng trong mắt của mình?

ĐỨC THÁNH LINH LÀ AI VÀ NGÀI LÀM GÌ?

Nhiều câu Kinh Thánh miêu tả Đức Thánh Linh là ai và Ngài làm gì. Ngài làm cùng một công việc như Đức Chúa Trời làm. Kinh Thánh cũng miêu tả Đức Thánh Linh giống như Đức Chúa Trời.

Các câu sau đây liệt kê những điều đặc biệt về Đức Thánh Linh cũng đúng như về Đức Chúa Trời. Những điều đó là gì?

I Cô-rinh-tô 2:10, 11; so sánh với Ê-sai 40:13, 14;

Thi thiên 139:7;

Hê-bơ-rơ 9:14; so sánh với I Ti-mô-thê 6:16;

Lu-ca 1:35; Rô-ma 15:19; so sánh với Thi thiên 104:30.

Phao-lô viết về sự khôn ngoan của Đức Chúa Trời. Phao-lô cho rằng Đức Thánh Linh bày tỏ sự khôn ngoan của Đức Chúa Trời cho chúng ta biết. Có một câu nói, “Giống thì biết giống.” Nhưng một cách khác để diễn tả câu này có thể là, “Đức Chúa Trời biết Đức Chúa Trời.” Phao-lô dùng sự suy nghĩ này trong lập luận của mình. Ông lập luận rằng chỉ có một Đấng bình đẳng với Đức Chúa Trời mới có thể biết được những sự sâu xa của Ngài (I Cô-rinh-tô 2:10, 11). Nói cách khác, không ai biết Đức Chúa Trời rõ như Thánh Linh của Ngài, vì Thánh Linh Đức Chúa Trời biết Ngài từ bên trong. Đức Thánh Linh biết Đức Chúa Trời bằng một cách mà người ngoài không biết. Vì vậy, Đức Thánh Linh thật sự là toàn tri.

Thánh Linh có thể hiện diện khắp nơi như Đức Chúa Trời. Không nơi nào chúng ta có thể đến mà Thánh Linh không đến. Thánh Linh thực sự có mặt ở khắp mọi nơi cùng một lúc – so sánh với Thi thiên 139:7.

Đức Thánh Linh thì “vĩnh cửu” (Hê-bơ-rơ 9:14). Trong Kinh Thánh, có bao nhiêu Đấng vĩnh cửu? Câu trả lời là chỉ có Đức Chúa Trời mới vĩnh cửu (I Ti-mô-thê 6:16). Đức Thánh Linh được gọi là vĩnh cửu. Vì thế Ngài phải là Đức Chúa Trời.

Thánh Linh cũng toàn năng. Trong Lu-ca 1:35, các từ ngữ “Thánh Linh” và “quyền năng của Đấng Tối Cao” có nghĩa giống nhau. Ở đây cả hai điều này nói về một phép lạ của quyền lực cao nhất, đó là sự ra đời của Đức Chúa Giê-su bởi một người nữ đồng trinh. Rô-ma 15:19, sứ đồ Phao-lô nói rõ ràng ai đã cho ông quyền phép để làm chức vụ của mình. Thánh Linh cho ông quyền lực để làm “đấu kỳ và phép lạ”. Thật vậy, Đức Thánh Linh có thể làm các phép lạ của Chúa.

Đức Chúa Giê-su cũng nói rằng, “phạm thượng đến Đức Thánh Linh” thì không thể tha thứ (Ma-thi-ơ 12:31, 32, Mác 3:28, 29). Lễ thật này không có ý nghĩa trừ khi Đức Thánh Linh là Đức Chúa Trời.

Nhưng có lẽ công việc tuyệt vời nhất của Đức Thánh Linh là quyền năng thay đổi lòng người. Ngài là Đấng làm cho một người trở nên mới (Giăng 3:5-8). Và Ngài có quyền lực để làm những việc chỉ có Đức Chúa Trời mới có thể làm.

NHỮNG GỢI Ý TRONG KINH THÁNH

Có nhiều câu trong Kinh Thánh chỉ về Đức Thánh Linh. Những câu này không những đề cập đến Đức Thánh Linh mà còn đến Đức Chúa Trời.

Xin đọc Ê-sai 63:10-14. So sánh các câu này với Dân số Ký 14:11 và Phục truyền 32:12. Kinh Thánh đề cập đến ai trong các câu đó? Điều này cho chúng ta biết gì về Đức Thánh Linh là Đức Chúa Trời?

Ê-sai 63:10 cho biết những người “nổi loạn” chống lại Đức Thánh Linh. Họ khiến Đức Thánh Linh buồn rầu về tội lỗi của họ. Tuy nhiên, cùng một câu chuyện trong Dân số Ký 14:11, “Đức Giê-hô-va phán cùng Môi-se rằng: Dân này khinh ta và không tin ta cho đến chừng nào?” Và trong Phục truyền 32:12 chép rằng, “Một mình Đức Giê-hô-va đã dẫn dắt người thế ấy. Không có thần nào khác ở cùng người”. Thật rõ ràng, các nhà viết Kinh Thánh nghĩ rằng Đức Chúa Trời và Đức Thánh Linh bình đẳng với nhau.

Trong II Sa-mu-ên 23:2, chúng ta đọc những lời sau cùng của Đa-vít, “Thần của Đức Giê-hô-va đã cậy miệng ta mà phán”. Trong câu 3, Đa-vít viết, “Hòn Đá lớn của Y-sơ-ra-ên đã phán cùng ta rằng”. Một lần nữa, những câu này kết luận rằng Đức Thánh Linh bình đẳng với Đức Chúa Trời.

So sánh I Cô-rinh-tô 3:16, 17 với I Cô-rinh-tô 6:19, 20. Cũng so sánh I Cô-rinh-tô 12:11 với I Cô-rinh-tô 12:28. Trong những câu này, Đức Thánh Linh và Đức Chúa Trời được gọi giống nhau thế nào? Và những điều tương tự nào được nói về cả Đức Chúa Trời và Đức Thánh Linh?

Trong I Cô-rinh-tô 3:16, 17, sứ đồ Phao-lô dùng ngôn ngữ giống như các ngôn ngữ ông dùng trong I Cô-rinh-tô 6:19, 20. Đối với Phao-lô, có Đức Thánh Linh là có chính Đức Chúa Trời sống trong lòng của một người. Ông dùng câu “đền thờ của Đức Chúa Trời” cũng là đền thờ “của Đức Thánh Linh”. Dùng như vậy, Phao-lô cho thấy Đức Thánh Linh là Đức Chúa Trời.

Trong I Cô-rinh-tô 12:11, Phao-lô viết rằng Đức Thánh Linh là Đấng ban các ơn thiêng liêng cho mỗi tín đồ. Vài câu sau đó trong I Cô-rinh-tô 12:28, chúng ta thấy rằng Đức Chúa Trời là Đấng ban cho những ơn đó. Sứ điệp căn bản thì rõ ràng: Đức Thánh Linh làm cùng một công việc Đức Chúa Trời làm. Lễ thật này cho thấy bằng chứng mạnh mẽ rằng Đức Thánh Linh bình đẳng với Đức Chúa Trời.

Xin đọc lại Dân số Ký 14:11. Bằng những cách nào tình trạng miêu tả trong câu này được áp dụng với chúng ta ngày nay? Hãy suy nghĩ về các phép lạ mà Chúa đã làm trong hội thánh chúng ta. Hãy suy nghĩ về những lý do Ngài đã ban cho chúng ta để tin. Làm thế nào chúng ta có thể chắc chắn rằng ngày nay chúng ta không làm những gì mà dân sự Chúa đã làm hằng ngàn năm trước?

CÔNG VIỆC THIÊN LIÊNG CỦA ĐỨC THÁNH LINH

Đức Thánh Linh làm một số công việc. Đây là những công việc mà Kinh Thánh nói rằng chỉ có Đức Chúa Trời mới làm được. Vậy, Đức Thánh Linh làm việc trong sự sáng tạo thiên liêng. Ngài cũng tích cực trong công việc của Đức Chúa Trời là làm cho tội nhân trở nên người mới.

Hãy đọc Tít 3:4-6. Phao-lô miêu tả công việc của Đức Thánh Linh thế nào trong quá trình làm cho chúng ta nên người mới?

Đức Thánh Linh được nói đến cùng với “Đức Chúa Trời, là Cứu Chúa chúng ta” (Tít 3:4) trong khi thảo luận về sự tái sinh của chúng ta. Đó là do Đức Thánh Linh làm cho lòng chúng ta nên mới. Ngài đánh thức lòng ham muốn của chúng ta đi theo Đấng Christ. Ngài là Thánh Linh sự sống (Rô-ma 8:2). Ngài là Đấng thánh hóa tội nhân. Ngài thay đổi bản tính chúng ta, và Ngài giúp chúng ta vâng lời Đức Chúa Giê-su Christ, Đấng cứu chuộc chúng ta. Chỉ có một vị thần mới có thể làm những việc tuyệt vời như vậy.

So sánh Ê-sai 6:8-10 với Công vụ 28:25-27. Trong những câu này, các nhà viết Kinh Thánh nói ai đang phán?

Có một số câu trong đó những người viết Kinh Thánh nói rằng Đức Chúa Trời là Đấng đang nói. Nhưng những người viết khác trong Kinh Thánh nói rằng Đức Thánh Linh đang nói trong các câu tương tự. Chúng ta cũng được dạy rằng Đức Thánh Linh ban Kinh Thánh cho chúng ta (II Phi-e-rơ 1:21). Nhưng có những câu khác nói rằng Đức Chúa Trời ban Kinh Thánh cho chúng ta (II Ti-mô-thê 3:16). Như vậy, việc ban Kinh Thánh cho chúng ta là công việc thiên liêng của Đức Thánh Linh.

Rô-ma 8:11 dạy chúng ta gì về thần tính của Đức Thánh Linh?

Kinh Thánh nói Đức Thánh Linh khiến Đức Chúa Giê-su sống lại từ cõi chết. Kinh Thánh cũng nói Đức Chúa Giê-su sẽ khiến chúng ta sống lại nhờ Thánh Linh. Chỉ có Đức Chúa Trời mới có quyền lực để làm người chết sống lại. Vì vậy, Đức Thánh Linh là Đức Chúa Trời.

Bạn có thể làm những sự thay đổi nào giúp bạn cởi mở hơn với sự hướng dẫn của Đức Thánh Linh? Đó là, những thói quen nào có thể khiến bạn không hiểu rõ ràng về sự hướng dẫn của Ngài trong đời sống bạn?

ĐỨC THÁNH LINH LÀ ĐỨC CHÚA TRỜI THÌ CÓ VẤN ĐỀ GÌ KHÔNG?

Điều gì sẽ bị mất nếu Đức Thánh Linh không là Đức Chúa Trời? Giả sử, trong một khoảnh khắc, Ngài không hoàn toàn là Đức Chúa Trời, thì các kết quả của sự cứu rỗi và sự thờ phượng sẽ trở nên nguy hiểm. Kinh Thánh nói rằng công việc của Đức Thánh Linh là ban đời sống thiêng liêng mới cho các tín đồ. Vì vậy, Đức Thánh Linh sống trong họ và làm cho họ được đầy tràn. Ngài đổi mới sự suy nghĩ và thay đổi bản tính chúng ta. Ngài có quyền lực để làm cho sống lại, và Ngài làm cho các môn đồ của Đấng Christ được giống như Đức Chúa Trời: thánh thiện. Một lần nữa, giả sử Đức Thánh Linh không phải là Đức Chúa Trời, thì làm sao chúng ta có thể chắc chắn rằng Ngài có thể làm các điều này? Và làm thế nào chúng ta có thể biết chắc Ngài có thể làm những điều này để được Đức Chúa Trời chấp thuận?

Xin đọc I Phi-e-rơ 1:2; II Cô-rinh-tô 13:14; và Ma-thi-ơ 28:18, 19. Đức Thánh Linh được nói đến trong những câu này cùng với Đức Chúa Cha và Đức Chúa Con. Điều này cho chúng ta biết gì về những lời khen ngợi và tình yêu sâu xa mà Đức Thánh Linh đáng được và xứng đáng trong sự thờ phượng Đức Chúa Trời của chúng ta?

Sự kiện Đức Thánh Linh là Thần giúp chúng ta chấp nhận và tôn vinh Ngài như Đức Chúa Trời. Đời sống thiêng liêng của chúng ta lệ thuộc vào Ngài là Đức Chúa Trời. Hội thánh thời Tân Ước không ngần ngại nói đến Đức Thánh Linh bên cạnh Hai Đấng khác của Ba Ngôi Đức Chúa Trời. Như vậy Đức Thánh Linh chiếm cùng một trình độ và địa vị trong phép báp-têm như Đức Chúa Cha và Đức Chúa Con. Phép báp-têm có một ý nghĩa thiêng liêng sâu xa. Đó là một hành động thờ phượng sâu xa. Lời chúc phước trong những thư của các sứ đồ gửi cho các hội thánh cũng vậy. Suy cho cùng, lời chúc phước là một lời cầu nguyện tôn thờ. Và trong lời cầu nguyện này Đức Thánh Linh được ca ngợi như Đức Chúa Cha và Đức Chúa Con được ca ngợi. Điều này cho thấy cả ba Đấng của Ba Ngôi Đức Chúa Trời cùng được nói đến bên cạnh nhau và được ca ngợi như nhau.

Đức Thánh Linh được đề cao như một Đấng xứng đáng được tôn thờ trong Tân Ước. Ngài được đề cao không những là Đức Chúa Trời trong phép báp-têm và trong lời chúc phước của các sứ đồ. Nhưng Ngài cũng được đề cao trong các nhu cầu bất tận mà chúng ta lệ thuộc vào Ngài để được tất cả các phúc lợi thiêng liêng. Vì thế, chúng ta phải vâng lời Ngài là Thầy và Đấng Thánh hóa. Chúng ta phải biết Ngài là ai, và chúng ta phải biết và tin rằng Ngài là Đức Chúa Trời. Sau đó chúng ta sẽ tôn trọng công việc của Ngài, và sẽ lệ thuộc vào Ngài cho sự tăng trưởng và thánh hóa của mình.

Hãy suy nghĩ về Thánh Linh là chính Đức Chúa Trời có ý nghĩa gì và Ngài đang làm việc trong đời sống bạn. Có những lời hứa vĩ đại nào cho thấy Đức Chúa Trời đang làm việc để thay đổi chúng ta nên giống như Ngài? Tại sao lẽ thật này hữu ích và tích cực?

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

Hãy đọc Ellen G. White, “*Misrepresentations [False Ideas] of the Godhead*”, trang 613-617, trong *Evangelism*.

Tuần này chúng ta đã học là có bằng chứng rất mạnh mẽ trong Kinh Thánh: Đức Thánh Linh là Đức Chúa Trời. Đức Thánh Linh thật sự là Đức Chúa Trời. Nhưng chúng ta phải nhớ rằng Đức Thánh Linh cũng là một sự mâu nhiệm. Hãy lặp lại quan điểm này: chúng ta không thể giải thích đầy đủ về Đức Chúa Trời và bản chất của Ngài. Vì vậy, chúng ta không được dùng tư tưởng con người làm tiêu chuẩn để hiểu về Đức Chúa Trời. Lễ thật này vượt quá sự hiểu biết của chúng ta là con người giới hạn, đặc biệt là khi lễ thật này nói về Đức Chúa Trời là ai.

Đồng thời, tin rằng Đức Thánh Linh là Chúa có ý nghĩa nhiều hơn là chỉ đơn giản chấp nhận Ngài bình đẳng với Đức Chúa Cha và Đức Chúa Con. Chúng ta phải lệ thuộc và tin tưởng vào chương trình cứu rỗi của Đức Chúa Cha và Đức Chúa Con nhờ quyền lực của Thánh Linh. “Không cần thiết cho chúng ta để giải thích Đức Thánh Linh là... Đức Thánh Linh là một sự mâu nhiệm. Con người không thể giải thích Ngài là ai, vì Chúa đã không bày tỏ lễ thật đó cho họ. Có những câu trong Kinh Thánh nói về Đức Thánh Linh. Người ta có thể cố gắng sắp đặt các câu này lại với nhau để tạo ra một hình ảnh mà họ nghĩ rằng Đức Thánh Linh là như vậy. Nhưng chấp nhận các quan điểm kỳ lạ này sẽ không làm cho hội thánh mạnh hơn. Đức Thánh Linh là một sự mâu nhiệm quá sâu xa cho sự hiểu biết của con người. Vì vậy, tốt hơn là giữ im lặng về những gì chúng ta không hiểu hơn là nói như là chúng ta hiểu.” – Phỏng trích Ellen White, *Acts of the Apostles*, tr. 51, 52.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Triết gia người Áo Ludwig Wittgenstein đã viết, “Những gì không thể nói được chúng ta phải giữ im lặng.” Ông đề cập đến một điều gì đó khác với những gì Ellen G. White viết trong đoạn trên đây. Nhưng nguyên tắc thì giống nhau. Vì vậy, tại sao tốt hơn là giữ im lặng về một số lễ thật của Chúa chưa được Thánh Linh bày tỏ rõ ràng?
2. Đôi khi rất hữu ích để suy nghĩ về một niềm tin nào đó bằng câu hỏi, “Điều gì sẽ bị mất nếu niềm tin đó không đúng sự thật?” Thí dụ: “Điều gì sẽ bị mất nếu Đấng Christ không phải là Chúa? Bây giờ hãy nghĩ về Thánh Linh và hỏi, “Điều gì sẽ bị mất nếu Đức Thánh Linh không hoàn toàn là Đức Chúa Trời?”
3. Câu sau đây hữu ích cho đời sống thuộc linh của chúng ta thế nào? “Đức Thánh Linh làm đầy tràn chúng ta. Nhưng Ngài không phải là một quyền lực hoặc cảm giác mà không có cá tính. Ngài là Chúa. Chúng ta phải nhận Ngài vào lòng với sự nhu mì sâu xa, thờ phượng và vâng lời. Sau cùng, không cần hỏi là chúng ta có nhiều Ngài hơn, nhưng là Ngài có nhiều chúng ta hơn hay không – Có, Ngài có tất cả chúng ta.” Trích LeRoy Froom, *The Coming of the Comforter*, tr. 159.